

[Hanne Budtz.]

skal ske i form af et procentvis fradrag i den hele, egentlige afgift. Det er vel et spørgsmål, om man skal kalde dette en afgiftsnedsættelse, eller om det ikke snarere er et tilskud til biograferne, for der er egentlig noget inkonsekvent i, at i forhold til de private personer eller firmaer, som modtager betaling fra bevillingshaverne i form af f. eks. husleje og filmleje, betragter den højtærede finansminister ikke lempelsen som en nedsættelse af afgiften, idet disse driftsudgifter fortsat skal beregnes i forhold til entréindtægten med fradrag af den fulde forlystelsesaftgift. Altså ser det ud, som om den højtærede minister i disse forhold betragter lempelsen som et tilskud; men når det drejer sig om beregning af andre afgifter, f. eks. til filmsfonden, er lempelsen jo at betragte som en nedsættelse af biografernes udgifter, og der skal altså betales afgift til filmsfonden af syvendedelen. Selv om man har en sådan ordning i Norge, således som der henvises til, må det vel i et udvalg drøftes, om den foreslåede ordning nu også er den rigtige og retfærdige hos os. Det er klart, at biografbranchen må være økonomisk tilfreds med dette princip, og vi vil som sagt gerne være med til at hjælpe branchen.

Det fremhæves af den højtærede minister, at det netop er for at undgå en forhøjelse af filmlejen, man anvender denne særlige form. At filmudlejerne ikke kan være tilfredse hermed, siger sig selv, og det fremgår altså også af den henvendelse, som det høje folketings medlemmer har modtaget i går, og som det vil være rimeligt at se nærmere på i et udvalg. Jeg er klar over, at den højtærede minister vil sige: ja men filmudlejerne får jo uforandret det samme beløb som i dag. Det er rigtigt, men det er på den anden side også rigtigt, som det siges, at de to brancher er i samme båd, begge rammes af nedgangen i biografbesøget, og når afgiften forhøjes, må filmudlejerbranchen også være med til at bære byrden. Den højtærede minister bryder nu et hidtil privat aftalt princip, bryder ind i aftaler, der er indgået for adskillige år. Jeg vil ikke gerne her i dag tage stilling til dette problem eller til denne henvendelse, men mener som sagt, at det bør nøje gennemdrøftes i det udvalg, som bliver nedsat.

Lovforslagets gennemførelse vil betyde en væsentlig lettelse for de små biografer — også i høj grad en lettelse for de store — men navnlig for de små, som ikke betaler afgift til filmsfonden, når overskuddet kun udgør op til 18 000 kr. Men også for de store, som til filmsfonden betaler 70 pct. af overskuddet, så snart dette kommer over 30 000 kr., bliver der tale om en betydelig lettelse, og jeg synes, at det er rimeligt at fremhæve, at dette navnlig bliver en meget stor fordel for de biografer — gennemgående de største — der drives af produktionsselskaber, altså på såkaldte produktionsselskaber.

Finansministeren gør opmærksom på, at provenutabet bliver ca. 5 mill. kr., og heraf må kommunerne bære et beløb svarende til ca. en tredjedel. Der kan ved denne lejlighed være grund til at pege på, at det ikke er særlig let for kommunerne at skulle bære dette provenutab. Jeg mener det ikke på den måde, at man skulle tænke på en mindre nedsættelse af forlystelsesaftgiften for biograferne, tværtimod; men jeg synes, der kan være anledning til at tage en drøftelse om en eventuel anden fordeling af indtægterne mellem staten og kommunerne på dette område.

Vi er også enige i, at produktionen trænger til støtte, og forslaget om en yderligere støtte til produktionen af danske farvefilm kan vi give tilslutning; det samme gælder forslaget om nedsættelse af afgiften for cirkus og visse varieteer. Jeg må måske pege på, at der også her indføres et nyt princip. I stedet for en procentvis nedsættelse af afgiften giver man et eksakt fradrag i afgiftsbeløbet. Det former sig jo virkelig som et tilskud. Jeg forstod også på det ærede medlem hr. Peter Nielsen, at der kan blive en fortolkningstvivl på denne måde, idet bl. a. udtrykket „den enkelte dag“ jo således kun kommer til at omfatte én forestilling.

Vi er endvidere enige i, at væddeløbene trænger til en støtte af denne art, og jeg tilsiger på mit partis vegne en velvillig behandling af forslaget i et udvalg.

Aage Fogh: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om det ikke var muligt, at